

RATAGOLF JA KILPAILEMINEN

Laji kaikille

Ratagolf sopii harrastukseksi kaikenikäisille ja -kokoisille sukupuoleen katsomatta. Lajia käydään yleisimmin harrastamassa kaveriporukassa tai perheen kesken, mutta näiden vaihtoehtojen lisäksi on ratagolfissa mahdollisuus osallistua Suomen Ratagolfliiton järjestämiin kilpailuihin. Harrastajia on Suomessa n. 500 ja muualla laji on vieläkin suosittumaa. Euroopasta löytyy kymmeniätuhansia ratagolfille omistautuneita pelaajia.

Lajin aloittaminen ei ole vaikeata, useilta paikkakunnilta löytyy seuroja jotka toimivat oman kentän yhteydessä. Sieltä löytyy henkilöitä joilta voi tiedustella lajista tarkemmin. He opastavat mielellään lajin säännöissä ja harrastuksen aloittamisessa.

Neljä alustaa, maila ja useita palloja

Toisin kuin golfissa, ratagolfissa käytetään pääsääntöisesti vain yhtä mailaa mutta useita palloja. Eri palloilla on erilaisia ominaisuuksia painossa, kovuudessa ja pompussa. Nämä ovat tarpeen pelattaessa vallien tai esteiden kautta tai kierrellyönneissä. Aloitteleva pelaaja tulee mainiosti toimeen setillä johon kuuluu mailan lisäksi 3-5 palloa, eli lajin aloittamiseen ei tarvita suuria rahasummia. Tosin huippupelaajilta löytyy pallovarastosta useita satoja, jopa tuhansia palloja.

Pelialustoina toimii neljä erityyppistä ratamallia. Nämä ovat huopa, eterniitti, betoni ja MOS (minigolf open standart). Suomen yleisin ratatyyppi on huopa ja niitä löytyy useilta paikkakunnilta. MOS ratatyyppi kattaa käytännössä kaikki muut ratamallit jotka eivät kuulu kolmeen edellä mainittuun. Nämä radat ovat usein adventure tyyliä, jollaisilla kilpaillaan mm. Iso-Britanniassa ja Yhdysvalloissa.

Ratagolfin säännöistä kuulee usein eri versioita, mutta viralliset säännöt kertovat että rataa kohti saa yrittää lyödä kuusi kertaa ja tulokseksi merkitään korkeintaan seitsemän. Kun punainen jatkorajaviiva on ylitetty, pitää pelaamista jatkaa pallon pysähtymiskohdasta. Lyönnin helpottamiseksi on palloa kuitenkin mahdollista siirtää reunoista korkeintaan 20cm ja esteestä korkeintaan 50cm. Yleensä nämä rajalinjat on piirretty rataan tai maalattu valkoisella siirtoviivalla radan reunaan.

Huoparatojen SM-kilpailut Turussa 2003 ja betoniradat Tampereella. (Kuva: www.ratagolf.fi)

Viikkokisoista kipinä

Seurat järjestävät kesäisin viikkokilpailuja (Turussa ja Tampereella myös talvisin), joissa osallistujina ovat yleensä paikkakunnalla asuvat pelaajat, tosin kauempaakin välillä kilpailijoita saapuu paikalle. Nämä pienet kaksi- tai kolme kierrosta kattavat kilpailut ovat usein ponnahduslautoja Suomen ratagolfliiton järjestämiin kilpailuihin joita on vuodessa noin 20. Kilpailuihin useimmat lähtevät pitämään hauskaa ja jotkut lähtevät tavoittelemaan voittoa. Aloittelijallekin lähtökynnystä kilpailuihin alentaa se, että yleisen sarjan pelaajat on jaettu kolmeen luokkaan luokituskeskiarvon mukaan. Näin ollen ei tarvitse voittaa kaikkia pelaajia pärjätäkseen tai jopa voittaakseen palkintoja. Kilpailuissa löytyy yleensä myös naisten, junioreiden ja ikämiesten sarjat. SM-kilpailuissa sarjoja on useampia.

Kilpailuihin osallistuakseen on kuuluttava liiton alaiseen jäsenseuraan ja omattava kilpailulisenssi. Seuraan liittyminen käy usein helposti ilmoittamalla kiinnostuksesta seuran hallitukselle ja suorittamalla jäsenmaksu. Seura myös hoitaa lisenssiasiat. Kilpailut kestävät kesäisin useimmiten kaksi päivää ja paikalle lähdetään yleensä päivää ennen kilpailua harjoittelemaan. Harjoittelussa pyritään tutustumaan ratojen vääntöihin/vinouksiin ja valitsemaan joka radalle sopiva pallo. Kilpailuissa on Ratagolfliiton määräämä tuomari joka selvittää tarpeen tullen sääntöjä ja valvoo kilpailun kulkua.

Junnuleireille

Uudelle harrastajalle seurojen aktiivipelaajat tarjoavat mielellään opastusta lajiin ja sen sääntöihin. Jotkin seurat järjestävät kesän aikana myös kursseja uusille pelaajille. Kilpapelivälineitäkin tarjotaan innokkaille lainaksi. Suomessa järjestetään vuosittain myös junnuleirejä, jotka ovat yleensä viikonlopun kestäviä tapahtumia. Näillä leireillä perehdytään oman pelin kehittämiseen ja räätälöidään eritasoisille pelaajille oikeanlaista opastusta. Junnuleireille pääsevät osallistumaan Ratagolfliiton jäsenseurojen juniorijäsenet. Ohjaajina toimivat juniorimaajoukkueen valmentajat. Junnuleireillä tapaa myös joukon juniorimaajoukkueeseen tavoittelevia jotka myös saattavat osallistua ohjaukseen.

Kansainväliset kilpailut

World Minigolfsport Federation ja European Minigolfsport Federation järjestävät vuorovuosin MM – ja EM-kilpailut junioreiden lisäksi ikämiehille sekä yleiselle sarjalle. Maajoukkueen valitsee Suomen Ratagolfliiton valitsema kyseisen sarjan päävalmentaja. Päävalmentaja myös nimeää apuvalmentajat matkalle. Nämä arvokilpailut ovat yleensä kolmen päivän pituisia ja niihin saavutaan noin viikko etukäteen harjoittelemaan. Päävalmentaja saattaa saapua paikalle jo aiemmin, kartoittamaan ratoja. Suomi lähettää joka vuosi näihin kilpailuihin omat joukkueensa. Suurimmat odotukset viime vuosina ovat olleet juniorijoukkueellamme, jossa olemme päässeet hyvin lähelle maailman kärkeä. Parhaimpia suomalaissaavutuksia kilpailujen historiassa ovat olleet Jari Siebenbergin EM-kulta 1982, juniorijoukkueen MM-hopea 2004, Harry Grönlundin Hopea Ikämiesten EM-kilpailuissa 2006 ja Eetu Ikolan juniorien MM-kulta 2012.

Pekka Itälä sijoittui neljänneksi Junioreiden MM-kilpailuissa, Oltensissa 2004. (Kuva: Minigolfpics.com)

Rahakkailla kentillä – Brittein saaret ja Yhdysvallat

Briteissä ja Yhdysvalloissa pelialustoina toimivat useiten adventuregolf – radat, jotka poikkeavat normaaleista Euroopassa pelattavista radoista muistuttamalla hieman enemmän golfia mäkineen ja vesiesteineen. Näissä kilpailuissa voittajalle tarjoutuu voittorahoja vajaasta tuhannesta eurosta yli viiten tuhanteen euroon.

Näihin kisoihin osallistuminen ei edellytä valintaa kansallisten liittojen kautta vaan kisoihin pääsee usein osallistumaan ilmoittautumalla ja maksamalla kilpailumaksun (poikkeuksena PPA Tour -kilpailut joihin kilpailuoikeus myönnetään erikseen). Isoimpiin kilpailuihin voi varmistaa osallistumisoikeutensa pärjäämällä oikeissa karsintakilpailuissa mutta tämä tulee ajankohtaiseksi ainoastaan jos osallistujamäärän rajoitus tulee vastaan. Näissä kilpailuissa karsinta kuitenkin yleensä tapahtuu kierrosten välissä, joissa aina tietty määrä pelaajia jatkaa seuraaville kierroksille.

Näissä kilpailuissa kiertäviä suomalaisia pelaajia on alle kymmenen. Parhaimmat menestykset ovat olleet Tomi Mikkolan toinen sija US Mastersissa 1997 ja Jouni Valkjärven voitto British Openissa 2005 ja 2007. Parhaimpana Euroopalaisena menestystä on saavuttanut Ruotsin Hans Olofsson voittamalla mm. US Mastersin kahdesti.

Vaikka ratagolfissa ei toistaiseksi vielä rahoiksi voi kunnolla lyödä, voi hyvillä pelaajille tarjoutua mahdollisuus isoihinkin voittopotteihin yksittäisissä kilpailuissa. Tähän mennessä suurin voitto ratagolfin historiassa on jaettu vuonna 1973 jolloin PPA (ProPutters assn.) liiton mestaruus kilpailussa Mike Baldoza kuittasi voitostaan 50 000 dollaria.

Hans Olofsson superfinaalissa. British Open 2006. (Kuva: www.minigolf.co.uk)

Ota yhteyttä

Paras ikä aloittaa ratagolfin harrastus on tietysti nuorena, mutta iäkkäämmätkin aloittelijat ovat kovan harjoittelun kautta selvittäneet tiensä jopa maajoukkueeseen asti. Parasta useimpien harrastajien mielestä on kuitenkin kilpailumatkat jossa tapaa vanhoja ja uusia kavereita ja näin ollen hauskaa voi pitää muullakin tavalla kuin itse pelaamalla.

Lisätietoa saat Suomen Ratagolfliitolta osoitteesta www.ratagolf.fi josta voit myös tarkistaa löytyykö omalta paikkakunnaltasi seura.

Jos et löydä sivuilta etsimääsi ole yhteydessä sähköpostitse osoitteeseen: tiedotusvastaava (a) ratagolf.org

(c) 2007

Jouni Valkjärvi, Tiedotusvastaava, Suomen Ratagolfliitto

Timo Metsäranta, Suomen Ratagolfliitto